

Philippe Vermeulen (Enervest):

Windenergie moet economische heropleving dragen

Enervest (Sint-Denijs-Westrem) is -in België- een jonge speler in de groeiende sector van energieproductie uit hernieuwbare bronnen. Het ontwikkelt en exploiteert windturbine- en zonne-energieparken duurzame projecten in diverse landen, waaronder België. De opgewekte elektriciteit brengt het dan op de markt via de erkende elektriciteitsleveranciers.

“Zowel wind- als zonne-energie zullen binnen de duurzame energievoorziening een prominente rol spelen. Wereldwijd is windenergie nu trouwens de snelst groeiende bron van productie van elektriciteit, “ zegt algemeen directeur Philippe Vermeulen. “Binnen enkele jaren knopen we ongetwijfeld terug aan met economische groei. Energiebesparende maatregelen zullen dan niet meer in staat zijn om de opnieuw stijgende vraag naar energie te compenseren.”

PIEKEN UITVLAKKEN

Een van de zwakke kanten van elektriciteitsproductie door zon en wind was de onregelmatige productie ervan, afhankelijk van het weer en het daglicht. Elektriciteit is in tegenstelling tot fossiele brandstoffen moeilijk op te slaan en de nood aan energie kent piekmomenten, zoals wanneer alle scholen om 8.30 uur tegelijk de verlichting activeren. Met klassieke brandstoffen en hydro-energie

kan je wel exact op die noden inspelen. Maar Philippe Vermeulen maakt zich niet ongerust. “Dat is waar zolang er slechts een handvol windmolens staat. Maar wanneer diverse windparken gekoppeld worden, verdwijnt de variabiliteit van de productie grotendeels en wordt deze energiebron een ‘baseload power production.’ Zonnepanelen fungeren als aanvulling daarvan. De meetgegevens van onze bestaande productie in Duitsland wijzen trouwens uit dat wind en zon elkaar heel dikwijls aanvullen, wat tot een hogere lineariteit van de productie leidt. Verder kunnen snel inzetbare biomassa-installaties de piekbelastingen opvangen.”

BEVOORRADINGSZEKERHEID

“Een rapport in opdracht van de Europese overheden toont aan dat windenergie een aanzienlijke bijdrage kan leveren aan zowel de bevoorradingszekerheid met energie en aan de werkgelegenheid. Tegen 2020 zal het

windvermogen in Europa verdrievoudigd zijn, tot een geïnstalleerde capaciteit van 230 gigawatt (GW) of 15,7% van de Europese elektriciteitsvraag. Voor meer dan 80% daarvan zullen windturbines op het vasteland instaan. Tegen 2030 voorziet Europa een geïnstalleerd vermogen van 400 GW of circa 28% van de Europese elektriciteitsvraag. Volgens het rapport zou dit aandeel tegen 2050 tot 50% kunnen stijgen.”

“In het licht van de afbouw van het kernenergiepark is dit uiteraard goed nieuws, omdat we zo het verlies aan capaciteit kunnen compenseren. Dit verhoogt niet alleen de onafhankelijkheid van buitenlandse leveranciers, een decentrale energieproductie ontlast ook de transport- en distributienetten, die vandaag erg onder druk staan. Wanneer in de loop van de volgende jaren de intelligente netten met een economische oplossing voor de opslag van energie aangevuld worden, kan

Philippe Vermeulen.

de tandem zon-wind een doorslaggevende invloed hebben op de rechtlijnigheid van de elektriciteitsprijs. Een groter aandeel van windenergie in het totaalpakket kan de productieprijs binnen bepaalde perken houden.

SPREIDINGSPLAN

Volgens Philippe Vermeulen zijn windturbineprojecten met hun gemiddelde doorlooptijd van drie jaar veel vlugger operationeel dan energiecentrales (tien à twaalf jaar). “En vergeet niet dat windturbines geen extra CO₂ in de atmosfeer brengen.” Toch ziet hij wind en zon niet als enige oplossingen voor de energieproblematiek. “Maar lokale productie is wel essentieel. Naast wind- en zonne-energie kunnen we die lokale productie ook tot stand brengen door het inplanten van stoom- en gascentrales (Steg) op plaatsen waar windenergieproductie beperkt blijft. Daarvoor is een goed spreidingsplan voor windturbines noodzakelijk. Lokale productie zal ook de transportkosten en dito stroomverliezen beperken. En minder hoogspanningslijnen betekent ook minder protestacties.”

“Op basis van diverse studies en rapporten, van onder meer de federale energiemarktregulator Creg en transmissienetbeheerder Elia kunnen we zeggen dat bij een gunstig en rechtlijnig vergunningsbeleid de door diverse organisaties en ondernemingen geplande aanleg van extra elektriciteitsproductie ruimschoots volstaat om de sluiting van de drie oudste kernreactoren op te vangen,” besluit Vermeulen. Maar in België vormt het complexe vergunningstraject een lijdensweg voor veel initiatiefnemers van windturbines.

“De moeilijkheden die de aanbieders van duurzame energieprojecten nu ondervinden leiden tot een substantiële verlenging van die doorlooptijd en monden daardoor meestal uit op een hogere kostprijs. Wanneer alle betrokken federale en gewestelijke autoriteiten en instanties op een ondubbelzinnige wijze hun visie en richtlijnen over de inplanting en ontwikkeling van duurzame energieproductie kenbaar maken, zal dit een drastische impact hebben op de doorlooptijd en de kans op slagen.”

“Het voldoen aan de energievraag en de leveringszekerheid ligt daarmee voor een groot deel in handen van de autoriteiten. Een stabiel politiek en economisch klimaat trekt ook buitenlandse investeringen aan. Wanneer daarenboven het gecreëerde wettelijk kader niet enkel intentioneel blijft, maar ook in praktijk wordt gevolgd, verhoogt dit onze geloofwaardigheid en betrouwbaarheid. Vandaag worden we te frequent geconfronteerd met negatieve en tegenstrijdige adviezen en beslissingen van analyserende administraties. Je krijgt dan uiteindelijk situaties zoals Uplace in Machelen, waar de overheid haar eigen beslissingen juridisch aanvecht.”

LOKALE VERANKERING

Enervest pleit voor naast een degelijk spreidingsplan ook voor lokale verankering, via coöperatieven. “Zo kunnen buurtbewoners mee investeren in windturbines en mee genieten van de winst van de elektriciteitsverkoop. We zien die verankering rechtstreeks, niet via tussenfirma’s.” Uiteraard kan een spreidingsplan zelf ook op tegenkanting stuiten. “Er zijn legio voorbeelden van gemeenten die wel voor windenergie zijn, maar hun eigen grondgebied niet geschikt achten voor de inplanting ervan. Een spreidingsplan kan elke gemeente een bepaalde minimale lokale duurzame energieproductie toewijzen. Ze kunnen dan zelf kiezen hoe ze die invullen: met grote windturbines, met kleine modellen op een lokaal bedrijventerrein, met zonnecellen of houtpellets... Wie alles afwijst moet dan een soort boete betalen, omdat alle andere gemeenten samen de mogelijke overlast dragen. Dat is een solidair spreidingskader.” ■

Enervest

In Duitsland is Enervest al een gevestigde waarde. Het exploiteert er al een productiecapaciteit van 100 megawatt (MW) windenergie zal er binnenkort nog eens 400 MW ontwikkelen. In België wil het 400 MW ontwikkelen. De nu lopende projecten moeten ervoor zorgen dat daarvan tegen 2015 al 200 MW operationeel is. Begin 2012 komt er ook een zonneproductie van 5 MWp (p = piekproductie). “Dat jaar doen we ook voor 15 MWp nieuwe investeringen in zonneprojecten. Het gaat om kleinere projecten, goed voor maximaal 0,25 MWp per project.”